

Amahal era un nen molt intel·ligent. Tenia uns grans ulls negres i una mirada tristoia. Vivia amb la seva mare en una barraca perquè eren molt pobres.

Amahal no sentia pas pena perquè eren pobres, el que l'entristia era que no podia córrer, saltar i jugar com els seus amics perquè era coixet.

Quan la seva mare el veia caminar com un pollet alatrençat plorava d'allò més. Llavors, Amahal l'abraçava ben fort i li omplia la cara de petons.

Quan veia la seva mare tan affigida,
Amahal prenia la seva flauta, s'asseia
als peus d'ella i tocava belles cançons
que escalfaven el cor.

combel
combeleitorial.com

9 788478 647279